

Иван Йончев

Аз бдя

На паметта на Христо Ботев

Аз бдя, аз тръпна ден и нощ, Родино свята,
над теб – над твойта участ тръпна аз,
защото сам не знам що носи теб съдбата,
какво ти носи всеки час!

Защото аз не знам какво те утре чака:
венец след подвиг нов, велик,
или над теб на робство черно вий се мрака
и дебне твоя ведър лик?

И ти – робиня... Не! Далеч от мен, о, Боже,
далеч от мене хулна реч:
робиня нивга ти не си била, не може
такава ти да бъдеш веч.

Робиня нивга ти не си била: на Вола
не роб почива, майко, там,
не робски лоб стрела е вражеска пробела,
а горд борец с завет голям!...

И аз все тръпна ден и нощ, Родино свята,
над теб, над твойта участ, ден
и нощ, защото знам – широка е земята,
но как е чужда тя за мен!...

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6431>]